

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่สามสิบสาม

“ตราประทับ” ของพระเจ้าที่ประทับไว้เมื่อมีพระราชกฤษฎีกากฎหมายวันอาทิตย์:
การวิเคราะห้เชิงพยากรณ์ของดาเนียล บทที่ 6

Jeff Pippenger
2023-12-28

“ตราประทับ” ของพระเจ้าที่สามารถมองเห็นได้นั้น ถูกประทับลงเมื่อมีพระราชกฤษฎีกาบัญญัติวันอาทิตย์.

“ไม่มีผู้ใดในพวกเราสักคนที่จะได้รับตราประทับของพระเจ้า
ตราบดที่ลักษณะอุปนิสัยของเรายังมีมลทินหรือรอยต่างพริ้วอยู่แม้เพียงอย่างเดียว
เป็นหน้าที่ของเราที่จะต้องแก้ไขข้อบกพร่องในลักษณะอุปนิสัยของเรา
ชำระพระวิหารแห่งจิตวิญญาณให้สะอาดจากมลทินทุกประการ แล้วฝนชุกปลายฤดูจะตกลงมาเหนือเรา
ดังที่ฝนต้นฤดูได้ตกลงมาเหนือเหล่าสาวกในวันฟื้นเทคอสต์...”

“พี่น้องทั้งหลาย ท่านกำลังทำอะไรอยู่ในงานอันยิ่งใหญ่แห่งการเตรียมตัว?
บรรดาผู้ที่กำลังรวมตนเข้ากับโลก
ก็กำลังรับแบบพิมพ์ของฝ่ายโลกและกำลังเตรียมเพื่อรับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย
บรรดาผู้ที่ไม่ไว้วางใจในตนเอง ผู้ที่กำลังถ่อมตนลงเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
และชำระจิตวิญญาณของตนให้บริสุทธิ์โดยการเชื่อฟังความจริง คนเหล่านี้กำลังรับแบบพิมพ์จากสวรรค์และ
กำลังเตรียมเพื่อรับตราประทับของพระเจ้าไว้ที่หน้าผากของตน
เมื่อพระราชกฤษฎีกาถูกประกาศออกไปและการประทับตราได้ถูกกระทำแล้ว
ลักษณะอุปนิสัยของพวกเขาจะยังคงบริสุทธิ์และปราศจากมลทินตลอดกาลเป็นนิตย์” Testimonies,
volume 5, 214, 216.

ดาเนียลได้รับตราประทับที่สามารถมองเห็นได้ เมื่อเขาถูกโยนลงไปในถ้ำสิงโต ดังนั้น
บทนี้จึงเป็นภาพแทนของพระราชกฤษฎีกากฎหมายวันอาทิตย์

แล้วคนเหล่านี้ก็พร้อมใจกันเข้าเฝ้ากษัตริย์ และกราบทูลกษัตริย์ว่า “ข้าแต่กษัตริย์ ขอทรงทราบเถิดว่า
กฎหมายของพวกเรามีเดียวและเปอร์เซียนี้เป็นดังนี้
คือไม่มีพระราชกฤษฎีกาหรือข้อบังคับใดซึ่งกษัตริย์ทรงตั้งไว้จะเปลี่ยนแปลงได้” แล้วกษัตริย์จึงมีรับสั่ง
และเขาทั้งหลายก็นำดาเนียลมาโยนลงในถ้ำสิงโต ครั้นนั้นกษัตริย์ตรัสกับดาเนียลว่า “พระเจ้าของท่าน
ผู้ซึ่งท่านปรนนิบัติอยู่เนื่องนิตย์นั้น พระองค์จะทรงช่วยกู้ท่าน”
และมีการนำก้อนหินก้อนหนึ่งมาวางปิดปากถ้ำไว้ และกษัตริย์ทรงประทับตราหมายของพระองค์เอง
และด้วยตราหมายของพวกเขาของพระองค์ เพื่อความดีอันเกี่ยวกับดาเนียลนั้นจะมีได้ถูกเปลี่ยนแปลง
ดาเนียล 6:15-17

เรื่องราวนี้ได้สิ้นสุดเพียงเท่านั้น แต่กลับสิ้นสุดลง ณ จุดซึ่งมันเริ่มต้นขึ้น
เส้นเรื่องของดาเนียลบทที่หกแสดงให้เห็นถึงสมพันธ์ที่มีเจ้าผู้ครองแคว้นหนึ่งร้อยยี่สิบคนเป็นผู้นำหลัก
ร่วมด้วยประธานรองอีกสองคน และรวมถึงที่ปรึกษา นายทหาร และผู้ว่าราชการด้วย
พันธมิตรห้าฝ่ายนี้ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อหลอกลวงกษัตริย์ให้ข่มเหงดาเนียล
เรื่องราวจบลงด้วยการพิพากษาที่ตกแก่พวกเขา
เพราะพวกเขาเป็นภาพประกอบของการพิพากษาพิเศษซึ่งเกิดขึ้นในคราวกฎหมายวันอาทิตย์
เป็นการพิพากษาที่มีได้มุ่งตรงต่อผู้ที่เป็นตัวแทนของดาเนียลหรือของกษัตริย์
หากแต่มุ่งต่อผู้ที่ได้หลอกลวงกษัตริย์นั้น

กษัตริย์จึงมีพระบัญชาให้นำคนเหล่านั้นซึ่งได้กล่าวโทษดาเนียลมา และเขาก็จับเขา
ทั้งบุตรของเขาและภรรยาของเขา โยนลงไปในถ้ำสิงโต
และสิงโตทั้งหลายก็มีอำนาจเหนือเขาและขย้ำกระดูกของเขาจนแหลกละเอียด ก่อนที่เขาจะถึงก้นถ้ำเสียอีก
ดาเนียล 6:24

ในฉากแห่งคำพยากรณ์นั้น เป็นคริสตจักรเสมอที่ล่อลวงรัฐ
และบทที่หกกำลังกำหนดซึ่งถึงการล่อลวงซึ่งกระทำต่อกษัตริย์
หลังจากที่อาหับได้เห็นการสำแดงอันยิ่งใหญ่แห่งฤทธานุภาพของพระเจ้าบนภูเขาคารเมลแล้ว
เอลีอาห์ก็นำเขากลับไปหาเยเซเบลท่ามกลางสายฝน
อาหับไม่มีเหตุผลใดที่จะคิดว่าเยเซเบลจะไม่ประทับใจกับพยานอันทรงพลังถึงฤทธานุภาพของพระเจ้า
แต่อาหับได้ถูกล่อลวงให้เข้าใจผิดเกี่ยวกับความเกลียดชังอย่างฝังลึกที่เยเซเบลมีต่อเอลีอาห์
เรื่องราวของเอลีอาห์ในการเผชิญหน้ากับอาหับและเยเซเบล
ได้ถูกทำให้ปรากฏซ้ำอีกครั้งในเรื่องราวของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา (ผู้ซึ่งเป็นเอลีอาห์) และเฮโรดกับเฮโรเดียส

เมื่อในวันประสูติของตน เฮโรดผู้มึนเมาได้ทรงสัญญาจะประทานอาณาจักรครึ่งหนึ่งของพระองค์แก่ซาโลเม
(ธิดาของเฮโรเดียส) พระองค์มิได้ทรงคาดหมายว่าเฮโรเดียสจะเรียกร้องศีรษะของยอห์น บารตอลอไมอัส
ไม่ว่าจะเป็นอาหับ เฮโรด หรือดาร์ริอัส ส่วนถูกหญิงมลทินล่อลวงผ่านการเต้นรำของผู้พยากรณ์เท็จของเยเซเบล
หรือการเต้นรำของธิดาเฮโรเดียส หรือสมาพันธ์รัฐห้าฝ่ายในเรื่องราวของดาเนียล
ปีลาตก็ถูกล่อลวงด้วยโดยฐานะปุโรหิตที่เสื่อมทราม ซึ่งเป็นตัวแทนของ "คริสตจักร" ยิว
และคริสตจักรเป็นสัญลักษณ์ของสตรี.

การล่อลวงเป็นลักษณะประการหนึ่งของฉากเหตุการณ์เชิงพยากรณ์ และอิสลามแห่งวิบัติประการที่สามคือคำม
สาที่ถูกนำมาใช้เพื่อล่อลวงสหประชาชาติในวาระสุดท้ายผ่านทางความหวาดกลัว ทั้ง "การล่อลวง" และ
"คำมสา" ที่ก่อให้เกิดการล่อลวงนั้น ได้ถูกระบุไว้แล้วในพระวจนะแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้า
บทบาทของอิสลาม และการที่สันตะสำนักกลายเป็นศิระะที่แปดของศิระะทั้งเจ็ด
ได้ถูกระบุไว้แล้วว่าเป็นส่วนหนึ่งของข่าวสารที่ถูกเปิดเผยในวาระสุดท้าย ซึ่งก็คือวิวรรณ์แห่งพระเยซูคริสต์
ฉะนั้น การเปิดโปงการล่อลวงของดาร์ริอัสในพระธรรมดาเนียลบทที่หกจึงเป็นส่วนหนึ่งของข่าวสารที่ประกอบขึ้น
เป็นข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืน
การล่อลวงเป็นองค์ประกอบที่ทำให้บาดแผลถึงตายนั้นหายสนิทโดยสมบูรณ์
และด้วยเหตุนี้จึงทำให้สันตะสำนักฟื้นคืนขึ้นเป็นอาณาจักรที่แปดและสุดท้าย ในการล่อลวงของดาร์ริอัส ประธา
นาธิบดีผู้ทรยศทั้งสองและเจ้านายทั้งหนึ่งร้อยยี่สิบคนเป็นตัวแทนของสมาพันธ์แห่งการล่อลวงซึ่งถูกนำมาเปรียบ
เทียบกับดาเนียล

หนึ่งร้อยยี่สิบเป็นสัญลักษณ์ของเหล่าสาวกของพระเจ้า ณ วันฟื้นเทคอสต์

ในคราวนั้น เปโตรได้ยืนขึ้นท่ามกลางเหล่าสาวกและกล่าวว่า
(จำนวนคนทั้งสิ้นนั้นประมาณหนึ่งร้อยยี่สิบคน) กิจการ 1:15

เทศกาลฟื้นเทคอสต์เป็นแบบอย่างของกฎหมายวันอาทิตย์เมื่อมีการประทับตรา
และเจ้านายหนึ่งร้อยยี่สิบคนที่ล่อลวงดาร์ริอัสนั้น
เป็นสัญลักษณ์ของฐานะปุโรหิตเท็จในยามแห่งกฎหมายวันอาทิตย์ ผู้ที่ล่อลวงกษัตริย์นั้นถูกนำเสนอเป็นสองจำ
พวกโดยประธานผู้ละทิ้งความเชื่อสองคนและเจ้านายผู้ละทิ้งความเชื่อหนึ่งร้อยยี่สิบคน
ประธานทั้งสองถูกจัดให้อยู่ร่วมกับดาเนียล ผู้เป็นผู้พยากรณ์
คนสองจำพวกที่ล่อลวงดาร์ริอัสเป็นตัวแทนของกลุ่มผู้พยากรณ์เท็จกลุ่มหนึ่ง
และกลุ่มปุโรหิตที่เสื่อมทรามอีกกลุ่มหนึ่ง

วิบัติแก่บรรดาผู้เลี้ยงที่ทำลายและกระจัดกระจายแกะในทุ่งหญ้าของเรา! พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ เพราะฉะนั้น พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ต่อบรรดาผู้เลี้ยงที่เลี้ยงดูประชากรของเรา ว่า พวกเจ้าได้ทำให้ฝูงแกะของเรากระจัดกระจาย และได้ขับไล่พวกเขาไปเสีย และมีใจใส่ดูแลพวกเขา ดุเดือด เราจะเอาใจใส่ลงโทษพวกเจ้าตามความชั่วแห่งการกระทำของเจ้า พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ และเราจะรวบรวมส่วนที่เหลืออยู่แห่งฝูงแกะของเราออกมาจากประเทศทั้งสิ้นที่เราได้ขับไล่พวกเขาไปนั้น และจะนำพวกเขากลับมายังคอกของเขาทั้งหลาย และพวกเขาจะเกิดผลและทวีจำนวนขึ้น และเราจะตั้งบรรดาผู้เลี้ยงไว้เหนือพวกเขา ผู้ซึ่งจะเลี้ยงดูพวกเขา และพวกเขาจะไม่กลัวอีกต่อไป ไม่หวาดผวาก็ ทั้งจะไม่ขาดหายไปเลย พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ ดุเดือด วันเวลาจะมาถึง พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ ที่เราจะให้กึ่งอันชอบธรรมยกขึ้นแก่ดาวิด และกษัตริย์องค์หนึ่งจะครอบครองและจำเริญรุ่งเรือง และจะทรงกระทำการศึกษาและความยุติธรรมในแผ่นดินโลก ในวันเวลาของพระองค์ ยูดาห์จะได้รับความรอด และอิสราเอลจะอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย และนี่คือพระนามซึ่งเขาจะขานพระองค์ว่า "พระยาห์เวห์ทรงเป็นความชอบธรรมของเรา" เพราะฉะนั้น ดุเดือด วันเวลาจะมาถึง พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ ที่เขาทั้งหลายจะไม่กลัวอีกต่อไปว่า "พระยาห์เวห์ทรงพระชนม์อยู่ ผู้ทรงนำชนชาติอิสราเอลขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์" แต่จะกล่าวว่า "พระยาห์เวห์ทรงพระชนม์อยู่ ผู้ทรงนำและทรงพงศพันธุ์แห่งวงศ์วานอิสราเอลออกมาจากแผ่นดินฝายเหนือ และจากประเทศทั้งสิ้นที่เราได้ขับไล่พวกเขาไป" และพวกเขาจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินของตนเอง ใจของเราภายในเราก็แตกสลายเพราะบรรดาผู้เผยพระวจนะ กระดูกทั้งสิ้นของเราสิ้นเหา เราเป็นเหมือนคนเมา และเหมือนคนที่เหล้าองุ่นครอบงำ เพราะพระยาห์เวห์ และเพราะพระวจนะแห่งความบริสุทธิ์ของพระองค์ เพราะว่าแผ่นดินเต็มไปด้วยคนล่วงประเวณี เพราะเนื่องด้วยคำสาบาน แผ่นดินจึงคร่ำครวญ ที่รินรมย์แห่งถิ่นทุรกันดารก็แห้งเหือดไป และวิถีทางของเขาทั้งหลายก็ชั่ว และกำลังของเขาก็ไม่ชอบธรรม เพราะทั้งผู้เผยพระวจนะและปุโรหิตก็ล้วนเป็นคนอธรรม เออ แม้ในนิเวศของเรา เราก็ได้พบความชั่วร้ายของเขาทั้งหลาย พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ ฉะนั้นวิถีทางของเขาจะเป็นแก่พวกเขาเหมือนทางสิ้นในความมืด พวกเขาจะถูกขับให้เดินไปและล้มลงในนั้น เพราะเราจะนำความชั่วมาสู่พวกเขา คือในปีแห่งการลงโทษพวกเขา พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ เยเรมีย์ 23:1-12.

"ปีแห่งการเยียมเยียน" ของเยเรมีย์คือการพิพากษาพวกสมคบคิดที่ล่อลวงดาวิดส์ การพิพากษาผู้พยากรณ์เท็จและปุโรหิตทั้งหลายนั้นเป็นหัวข้อหนึ่งในพระวจนะแห่งคำพยากรณ์ และเนกเซนที่บรรดาปุโรหิตที่เสื่อมทรามได้ชักนำและล่อลวงเจ้าหน้าที่โรมันให้ต่อต้านพระคริสต์ การสมคบคิดในดาเนียลบทที่หกก็กำลังกล่าวถึงความจริงเชิงพยากรณ์นั่นเอง

แนวคำพยากรณ์ในดาเนียลบทที่ห้า

แสดงให้เห็นถึงการพิพากษาเชิงบริหารซึ่งถูกดำเนินการต่อเขาแห่งพรรครีพับลิกันและต่อชนชาติสหรัฐอเมริกา กฎหมายวันอาทิตย์ การพิพากษานั้นสำเร็จลงโดยอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม

ซึ่งได้ลึกลอบเข้าสู่อาณาจักรทางกำแพงด้านใต้ที่มีได้มีการระวังป้องกัน

ส่วนแนวของกฎหมายวันอาทิตย์ในดาเนียลบทที่สาม

ระบุว่าประชากรของพระเจ้าถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาณแก่ชาวโลกทั้งสิ้นในเวลาเดียวกันนั่นเอง บทที่หกมุ่งเน้นไปที่การพิพากษาซึ่งถูกดำเนินการต่อผู้เผยพระวจนะเท็จในประวัติศาสตร์ช่วงเวลาเดียวกันนั่นเอง

ในกฎหมายวันอาทิตย์แห่งสหรัฐอเมริกา เขาโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทรามนั้นประกอบด้วยคนสองจำพวก

คือจำพวกหนึ่งที่ยึดถือวันอาทิตย์เป็นวันนมัสการ

และอีกจำพวกหนึ่งที่ยังสร้างอ้างอย่างไร้ผลว่ายึดถือวันสะบาโตเป็นวันนมัสการ

คู่ขนานของพวกเขากายในเซารีพับลิกันคือพรรคเดโมแครตและพรรครีพับลิกัน

เขาทั้งสองที่เสื่อมทรามนั้นมีแบบอย่างล่วงหน้าโดยพวกสะดูสีและพวกฟาริสีในสมัยของพระคริสต์ ประธานาธิบดีผู้เสื่อมทรามสองคนและปุโรหิตหนึ่งร้อยยี่สิบคนในการล่อลวงของดาร์ธัสก็เป็นตัวแทนของสองประเภทของเขาไปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทรามเช่นกัน แม้ว่าในเวลาทีเรื่องราวนี้เกิดขึ้น

พวกเขาแท้จริงแล้วเป็นบุคคลทางการเมือง

แต่บริบทเชิงพยากรณ์ชี้ให้เห็นว่าเป็นอำนาจทางศาสนาที่เสื่อมทรามซึ่งหลอกลวงรัฐ

เรื่องราวดังที่ปรากฏเป็นภาพประกอบ ณ ภูเขาคาร์เมล ระบุถึงผู้เผยพระวจนะเท็จสองจำพวก คือผู้เผยพระวจนะแห่งพระบาอัล และผู้เผยพระวจนะแห่งปา (อัสทาโรท)

ทั้งสองจำพวกรวมกันเป็นแบบของการผสมผสานกันระหว่างคริสตจักรกับรัฐ เพราะพระบาอัลเป็นเทพเพศชาย และอัสทาโรทเป็นเทพเพศหญิง ในที่สุด เอลียาห์ได้ประหารผู้เผยพระวจนะเท็จแห่งภูเขาคาร์เมล เช่นเดียวกับที่สมาพันธ์รัฐในพระธรรมดาเนียลบทที่หกถูกโยนลงในถ้ำสิงโต

และเอลียาห์กล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า “จงจับบรรดาผู้เผยพระวจนะแห่งพระบาอัลไว้
อย่าให้สักคนหนึ่งหนีรอดไปได้” พวกเขาจึงจับไว้ และเอลียาห์พาพวกเขาลงไปที่ลำธารคีโชน
แล้วประหารพวกเขาที่นั่น 1 พงศกษัตริย์ 18:40

ในเรื่องราวภูเขาคาร์เมลเดียวกันนี้ ซึ่งมีयोห็นผู้ให้บัพติศมาเป็นตัวแทน อำนาจที่ล่อลวงคือบุตรสาว
เรื่องราวทั้งสองชี้ว่าผู้ล่อลวงนั้นเด่นชัด ไม่ว่าจะเป็นการเดินรอบเครื่องบูชาของตนบนภูเขาคาร์เมล
หรือในงานฉลองวันประสูติที่เฮโรดจัดขึ้นอย่างมีนเมา ที่ซาโลเมได้แสดงการเดินรำแห่งการล่อลวงของนาง
เมื่อพิจารณาร่วมกัน เส้นเรื่องทั้งสองระบุถึงการผสมผสานกันของคริสตจักรและรัฐซึ่งก่อตัวเต็มรูปแบบ ณ
เวลาทศวรรษวันอาทิตย์

และว่าคริสตจักรทั้งหลายของสหรัฐอเมริกาที่เสื่อมทรามจากความเชื่อเป็นบุตรสาวของเฮโรเดียส
ผู้ซึ่งคือเยเซเบล ซึ่งทั้งสองต่างเป็นตัวแทนของคาทอลิกนิยม
วันประสูติของเฮโรดเป็นเครื่องหมายถึงจุดสิ้นสุดของอาณาจักรที่หกของสัตว์ร้ายจากแผ่นดินโลก
แต่ในเวลาเดียวกันก็เป็นเครื่องหมายถึงวันกำเนิดของอาณาจักรที่เจ็ดแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์
(สหประชาชาติ)

ในการทรงสัญญาแก่ซาโลเมนั่นเอง เฮโรดทรงตกลงที่จะประทานอาณาจักรของตนให้แก่ซาโลเมกึ่งหนึ่ง
ซึ่งชี้ว่าอาณาจักรที่เจ็ดเป็นตัวแทนของการผสมผสานระหว่างคริสตจักรกึ่งหนึ่งกับรัฐกึ่งหนึ่ง
อาณาจักรนั้นเริ่มต้นขึ้นเมื่อศิระของयोห็นถูกนำไปมอบแก่เฮโรเดียส ด้วยเหตุนี้
อาณาจักรที่เจ็ดจึงถูกนำเสนอไว้ในวิวรณ์บทที่สิบเจ็ดว่า ดำรงอยู่เพียงช่วงเวลาสั้น ๆ
และที่ทศวรรษวันอาทิตย์นั่นเองที่สหภาพสามประการถูกสถาปนาขึ้น เพราะ ณ
ที่นั่นกษัตริย์ทั้งสิบตกลงมอบอาณาจักรอันมีอายุสั้นของตนแก่สัตว์ร้ายเป็นเวลาหนึ่ง “ชั่วโมง” “ชั่วโมง”
หนึ่งนั่นคือ “ชั่วโมง” แห่งวิกฤตทศวรรษวันอาทิตย์
ซึ่งเริ่มต้นในสหรัฐอเมริกาและสิ้นสุดลงเมื่อมีคาเอลทรงลุกขึ้น

และเขาทั้งสิบที่ห่านเห็นนั่นคือกษัตริย์สิบองค์ ซึ่งยังมีได้รับราชอาณาจักรเลย
แต่จะได้รับอำนาจตุลาการอยู่ชั่วขณะหนึ่งร่วมกับสัตว์ร้ายนั้น
กษัตริย์เหล่านี้มีจิตใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และจะมอบฤทธิ์เดชและอำนาจของตนแก่สัตว์ร้ายนั้น
พวกเขาจะทำสงครามกับพระเมษโปดก และพระเมษโปดกจะทรงมีชัยเหนือเขาทั้งหลาย
เพราะพระองค์ทรงเป็นจอมเจ้านายและจอมกษัตริย์ และบรรดาผู้ที่อยู่กับพระองค์นั้นเป็นผู้ที่ทรงเรียกแล้ว
ทรงเลือกแล้ว และชื่อสัตย์ วิวรณ์ 17:12-14

กษัตริย์ทั้งสิบ ซึ่งมีเฮโรดเป็นตัวแทน เห็นพ้องกันในวันประสูติของอาณาจักรที่เจ็ดที่จะมอบครึ่งหนึ่งแห่งอาณาจักรของตนให้แก่สัตว์ร้ายในระหว่างวิกฤตทศวรรษวันอาทิตย์ ซึ่งถูกแทนไว้ว่าเป็น “หนึ่งชั่วโมง” ใน “ชั่วโมง”

นั้น ลายพระหัตถ์ถูกเขียนไว้บนผนังของเบลซัสซาร์ ใน "ซัวโมง" นั้น ชัดรัค เมซาค และอาเบดเนโก ถูกโยนเข้าไปในเตาเพลิง และถูกรับขึ้นในเมฆดังเช่นพยานทั้งสองในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด สหภาพสามฝ่ายถูกนำมารวมกันโดยการล่อลวงที่กระทำโดยสัตว์ร้ายจากแผ่นดินโลก ผู้ซึ่งนำไฟลงมาจากสวรรค์ต่อหน้ามนุษย์ทั้งหลาย

และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดินโลก และมันมีเขาสองเขาเหมือนลูกแกะ และมันพูดอย่างพยานาค มันใช้อำนาจทั้งหมดของสัตว์ร้ายตัวแรกต่อหน้ามัน และทำให้แผ่นดินโลกกับบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้นนมัสการสัตว์ร้ายตัวแรก ซึ่งบาดแผลถึงตายนั้นได้รับการรักษาให้หาย และมันกระทำการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่ จนถึงกับทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลกต่อหน้ามนุษย์ทั้งหลาย และมันล่อลวงบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกด้วยหมายสำคัญเหล่านั้น ซึ่งมันได้รับอำนาจให้กระทำต่อหน้าสัตว์ร้าย โดยกล่าวแก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกว่า ให้พวกเขาสร้างรูปจำลองแก่สัตว์ร้าย ซึ่งมีบาดแผลจากดาบและยังมีชีวิตอยู่ วิวรณ์ 13:11-14

โลกถูกล่อลวง มิใช่มากนักโดยการอัศจรรย์เหล่านั้นเอง หากแต่โดย "วิธีการของการอัศจรรย์เหล่านั้น" ซึ่งเขามีอำนาจกระทำได้ ถ้อยคำว่า "วิธีการของการอัศจรรย์เหล่านั้น" เป็นวลีที่เพิ่มเติมขึ้น แต่ที่วางน้ำหนักที่ถูกต้องไว้บนการอัศจรรย์เหล่านั้น ซึ่งควรได้รับการสังเกตอย่างระมัดระวัง วิธีที่ชาวสารเทียมเท็จ (ไฟลงมาจากฟ้า) ใช้ล่อลวงโลกนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องตระหนัก เพราะบัดนี้เรากำลังอยู่ในประวัติศาสตร์ช่วงเดียวกันที่ประชากรของพิภพโลกกำลังถูกสะกดจิตผ่าน "ทางหลวงข้อมูลความเร็วสูง" ซึ่งถูกควบคุมและบงการโดยพ่อค้าโลกาภิวัตน์แห่งแผ่นดินโลก เรื่องนั้นเราจะเน้นไว้กล่าวในบทความภายหลัง แต่ขณะนี้เราเพียงชี้ให้เห็นว่า การล่อลวงของบรรดาประธานาธิบดีและเจ้านายทั้งหลายที่ได้กระทำต่อดาร์วินนั้น เป็นประเด็นคำพยากรณ์ที่เจาะจงประการหนึ่ง ซึ่งมีองค์ประกอบที่เชื่อมโยงกันหลายประการที่จำเป็นต้องตระหนัก.

สหภาพสามประการนั้นถูกรวบรวมเข้าด้วยกันโดยการล่อลวงแห่งระบอบอันชั่วร้ายของซาโลเมต่อหน้าบรรดาผู้ปกครองในงานฉลองวันประสูติของเฮโรด การล่อลวงที่ถูกบังคับให้ตกแก่ปีลาตนั้นมีลักษณะเป็นสองประการ กล่าวคือ การกล่าวหาว่าพระคริสต์ทรงก่อและส่งเสริมการกบฏต่ออำนาจของรัฐ และอีกทั้งว่าพระองค์ทรงกล่าวหมิ่นประมาทต่ออำนาจทางศาสนา ในประวัติศาสตร์นั้น ผู้เป็นปฏิปักษ์สามฝ่ายได้มารวมกัน คือ อำนาจโรมัน (รัฐ) บาร์บับส คริสต์เทียมเท็จ (ผู้พยากรณ์เทียมเท็จ) และคริสตจักรที่ยิวที่เสื่อมทรามจากความเชื่อ (สัตว์ร้าย) คริสตจักรที่เสื่อมทรามจากความเชื่อได้ล่อลวงผู้มีอำนาจโรมัน (รัฐ) ด้วยคำเท็จสองประการ คือ การกบฏและการหมิ่นประมาท

เมื่อในที่สุดดาร์วินทรงตื่นขึ้นต่อแรงจูงใจของบรรดาผู้ล่อลวงพระองค์ พระองค์ก็ทรงจำต้องโยนดาเนียลลงในถ้ำสิงโต ดาเนียลได้ละเมิดกฎหมายของรัฐโดยการเชื่อฟังกฎหมายของพระเจ้า คำมสาที่นำเสนอต่อดาร์วินนั้น ได้บรรลุผลโดยการยกย่องความหยิ่งผยองของดาร์วิน จึงขัดขวางไม่ให้พระองค์ทรงมองเห็นแรงจูงใจของบรรดาผู้ล่อลวงพระองค์ คำมสาและการล่อลวงในเรื่องของดาเนียลกับถ้ำสิงโต ชี้ให้เห็นว่าการเชื่อฟังพระเจ้าเป็นการหมิ่นประมาทและการกบฏ ซึ่งเป็นการล่อลวงสองประการเดียวกันกับที่เกิดขึ้นที่กางเขน และหลักหมายแห่งกางเขนสอดคล้องกับหลักหมายแห่งกฎหมายวันอาทิตย์

การลงโทษอำนาจทางศาสนาที่ล่อลวงนั้นเป็นหัวข้อหนึ่งแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ เช่นเดียวกับความจริงที่ว่าอำนาจทางศาสนานั้นล่อลวงอำนาจของรัฐด้วย

“ประชาชนเห็นว่าตนได้ถูกล่อลวงเสียแล้ว พวกเขากล่าวโทษกันและกันว่าได้นำตนไปสู่ความพินาศ; แต่ทั้งหมดพร้อมใจกันสาธิตคำกล่าวโทษอันคมคายที่สุดใส่บรรดาผู้รับใช้ศาสนา ศิษยาภิบาลที่ไม่ซื่อสัตย์ได้พยากรณ์สิ่งที่ราบรื่นน่าฟัง; พวกเขาได้นำผู้ฟังของตนให้ทำให้พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นโมฆะ และให้ชมเชยบรรดาผู้ที่ประสงค์จะรักษาพระบัญญัตินั้นไว้ให้บริสุทธิ์ บัดนี้ ในความสิ้นหวังของตน ครุเหล่านี้อยอมรับต่อหน้าชาวโลกถึงงานแห่งการล่อลวงของตน ผู้ชนเต็มไปด้วยความเดือดดาล “เราพินาศแล้ว!” พวกเขาร้องว่า “และพวกท่านคือสาเหตุแห่งความพินาศของเรา;” แล้วพวกเขาก็หันเข้าทำร้ายบรรดาผู้เลี้ยงแกะเทียมเท็จ คนเหล่านั้นเองที่ครั้งหนึ่งเคยชื่นชมพวกเขามากที่สุด จะเป็นผู้กล่าวคำสาปแช่งอันน่าสะพรึงกลัวที่สุดใส่พวกเขา มีอยู่เต็มทีครั้งหนึ่งเคยสวมมงกุฎชัยชนะให้แก่พวกเขา จะถูกยกขึ้นเพื่อทำลายพวกเขา ดาบซึ่งเคยถูกจัดเตรียมไว้เพื่อสังหารประชากรของพระเจ้า บัดนี้กลับถูกนำมาใช้ทำลายศัตรูของพวกเขา ทุกหนทุกแห่งมีแต่การวิวาทและการนองเลือด” The Great Controversy, 655.

บรรดาผู้นำทางศาสนาถูกหันมาเล่นงานภายหลังจากเวลาทดลองสิ้นสุดลง เพราะผู้แกะของพวกเขาดูตระหนักรู้ว่าตนได้ถูกล่อลวงด้วยคำมูสาที่ผู้นำทางศาสนาเผยแพร่ ประธานาธิบดีและเจ้านายทั้งหลาย พร้อมทั้งครอบครัวของพวกเขา ต่างก็ได้รับการพิพากษาเพื่อตอบสนองอย่างเดียวกันนั้น เนื่องด้วยคำมูสาที่พวกเขาได้เผยแพร่ เมื่อเอเลียห์ประหารผู้เผยพระวจนะเท็จที่ภูเขาคารเมล การสนองตอบอย่างเดียวกันนั้นได้ถูกสำแดงไว้ใน “แผ่นดินไหวใหญ่” แห่งวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด เมื่อ “เจ็ดพันคน” ถูกคว่ำลง

และในโมงนั้นเองก็เกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ และหนึ่งในสิบส่วนของเมืองก็พังทลายลง และในการแผ่นดินไหวนั้นมีคนตายเจ็ดพันคน ส่วนคนที่เหลือต่างหวาดกลัว และถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์ วิวรณ์ 11:13

ในการสำเร็จของแผ่นดินไหวใหญ่แห่งการปฏิวัติฝรั่งเศส คนเจ็ดพันที่ถูกสังหารนั้นเป็นตัวแทนของราชวงศ์ฝรั่งเศส ใน “โมง” แห่งแผ่นดินไหวใหญ่นั้น คือกฎหมายอันอาทิตยย์ คนเจ็ดพันที่ถูกสังหารเป็นตัวแทนของเซเวนต์เดย์แอดเวนติสต์ซึ่งค้านับต่อโรม เพราะมีเพียงผู้ที่เข้าใจความรับผิดชอบเกี่ยวกับสะบาโตวันอาทิตย์จะได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายเมื่อกฎหมายอันอาทิตยย์มาถึง

“การเปลี่ยนแปลงวันสะบาโตเป็นเครื่องหมายหรือตราสัญลักษณ์แห่งอำนาจของคริสตจักรโรมัน ผู้ที่เมื่อเข้าใจข้อเรียกร้องของพระบัญญัติข้อที่สี่แล้ว ยังเลือกถือรักษาวันสะบาโตเทียมแทนวันสะบาโตแท้ ก็เท่ากับกำลังถวายความเคารพต่ออำนาจนั้น ซึ่งเป็นอำนาจเดียวที่ได้บัญชาไว้เช่นนั้น ตราสัตว์ร้ายคือวันสะบาโตของสันตะปาปา ซึ่งโลกได้รับเอาไว้แทนวันที่พระเจ้าทรงกำหนด”

“แต่เวลาที่จะรับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น ดังที่ได้กำหนดไว้ในคำพยากรณ์ ยังมาไม่ถึง เวลาแห่งการทดสอบยังมาไม่ถึง ยังมีคริสเตียนแท้ๆอยู่ในทุกคริสตจักร รวมทั้งในศาสนจักรโรมันคาทอลิกด้วย ไม่มีผู้ใดถูกพิพากษาลงโทษ จนกว่าเขาทั้งหลายจะได้รับความสว่างและได้เห็นถึงพันธะผูกพันแห่งพระบัญญัติข้อที่สี่ แต่เมื่อมีประกาศกฤษฎีกาออกมาเพื่อบังคับใช้วันสะบาโตเทียมเท็จ และเมื่อเสียงร้องอันดังของทูตสวรรค์องค์ที่สามจะเตือนมนุษย์ทั้งหลายมิให้กราบไหว้สัตว์ร้ายและรูปของมัน เส้นแบ่งระหว่างความเท็จกับความจริงจะถูกขีดไว้อย่างชัดเจน แล้วบรรดาผู้ที่ยังคงดำเนินอยู่ในการลวงละ

มิดจะได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายที่หน้าผากหรือที่มือของตน”

“เรากำลังรุดเข้าใกล้ช่วงเวลานี้ด้วยฝีเท้าอันรวดเร็ว
เมื่อคริสตจักรโปรเตสแตนต์จะรวมตัวกับอำนาจฝ่ายโลกเพื่อคำจูนศาสนาเทียมเท็จ
ซึ่งบรรพบุรุษของพวกเขาได้ทนต่อการข่มเหงอย่างรุนแรงที่สุดเพราะต่อต้านศาสนานั้น
แล้ววันสะบาโตของสันตะปาปาจะถูกบังคับใช้ด้วยอำนาจร่วมกันของคริสตจักรและรัฐ
จะมีการละทิ้งความเชื่อในระดับชาติ ซึ่งจะสิ้นสุดลงก็แต่ด้วยความพิณาศของชาติเท่านั้น” Bible Training
School, February 2, 1913.

“เจ็ดพันคน” ผู้ถูกโค่นล้มลงใน “ซีวโมง” แห่งแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ กล่าวคือกฎหมายวันอาทิตย์นั้น
ยังมีคู่ขนานกับ “เจ็ดพันคน” ผู้ซึ่งปฏิเสธที่จะกราบลงต่อหน้าเยเซเบลในสมัยของเอลียาห์ด้วย

ถึงกระนั้น เราได้เหลือไว้แก่เราเจ็ดพันคนในอิสราเอล คือทุกเขาที่มีได้คุกกราบต่อพระบาอัล
และทุกปากที่มีได้จูบเขา 1 พงศกษัตริย์ 19:18

การกล่าวถึงเจ็ดพันครั้งแรกชี้ถึงกลุ่มผู้สวดขอร้องซึ่งปฏิเสธที่จะกราบไหว้เยเซเบล
และการกล่าวถึงครั้งสุดท้ายเป็นภาพแทนของชนที่เหลืออยู่ซึ่งกลับกราบไหว้เยเซเบล
เมื่ออำนาจสันตะปาปาพิชิตแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ (สัตว์ร้ายจากแผ่นดินในวิวรณ์บทที่สิบสาม) ณ
เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ ชนชั้นหนึ่งถูก “โค่นล้ม”
และอีกชนชั้นหนึ่งรอดพ้นจากเงื้อมมือแห่งการควบคุมของบาบิโลน เพราะในเวลานั้นชาวสวรรค์ให้
“ออกมาจากบาบิโลน” จึงเริ่มต้นขึ้น.

เขาจะเข้าไปในแผ่นดินอันรุ่งเรืองด้วย และหลายประเทศจะถูกโค่นล้ม แต่เหล่านี้จะพ้นจากมือของเขา คือ
เอโดม และโมอับ และบรรดาประมุขแห่งชนอัมโมน ดาเนียล 11:41

คำว่า “countries” เป็นคำที่เติมเพิ่มเข้ามา เพราะเมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ มิใช่หลายประเทศที่จะถูก
“คว่ำลง” แต่เป็นเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์จำนวนมากเป็นรายบุคคล เพราะ ณ จุดนั้น
พวกเขาเป็นเพียงผู้เดียวที่ต้องรับผิดชอบต่อความสว่างแห่งทูตสวรรค์องค์ที่สาม พวกเขาคือ “คนเป็นอันมาก”
เพราะพวกเขาคือผู้ที่ถูกทรงเรียกให้เป็นท่ามกลางผู้ที่ได้รับตราประทับของพระเจ้า
แต่พวกเขาได้ปฏิเสธการทรงเรียกนั้น

แล้วพระองค์ตรัสกับเขาว่า สหายเอ๋ย ท่านเข้ามาในที่นี้ได้อย่างไร
ทั้งที่มีได้สวมเสื้อสำหรับงานอภิเชกสมรส? เขาก็นิ่งอันพูดไม่ออก ครั้นแล้วกษัตริย์ตรัสสั่งพวกผู้รับใช้ว่า
จงมัดมือมัดเท้าเขา พาออกไป และโยนเขาไปยังความมืดภายนอก ที่นั่นจะมีการทำให้และขบเคี้ยวเคี้ยวฟัน
เพราะว่าคนที่ถูกเรียกมานั้นมีมาก แต่คนที่ทรงเลือกไว้มีน้อย มัทธิว 22:12-14

การหลอกลวงของเหล่าเจ้านายและประธานทั้งหลายในดาเนียลบทที่หก
กำลังชี้ให้เห็นถึงการลงโทษอำนาจทางศาสนาที่ล่อลวงอำนาจของรัฐ

กษัตริย์จึงมีพระบัญชาให้นำคนเหล่านั้นซึ่งได้กล่าวโทษดาเนียลมา และเขาก็จับเขา
ทั้งบุตรของเขาและภรรยาของเขา โยนลงไปในถ้ำสิงโต
และสิงโตทั้งหลายก็มีอำนาจเหนือเขาและขย้ำกระดูกของเขาจนแหลกละเอียด ก่อนที่เขาจะถึงกันถ้ำเสียอีก
ดาเนียล 6:24

เราจะศึกษาหนังสือดาเนียลต่อไปในบทความถัดไป

และข้าพเจ้าจะกล่าวอะไรต่อไปอีกเล่า? เพราะเวลาจะไม่พอให้ข้าพเจ้าเล่าเรื่องของกิเดโอน และบาร์ค
และแซมสัน และเยฟธาห์ ทั้งของดาวิดด้วย และซามูเอล และบรรดาผู้เผยพระวจนะ

ผู้ซึ่งโดยความเชื่อได้พิชิตอาณาจักรทั้งหลาย กระทำความชอบธรรม ได้รับพระสัญญา
ปิดปากสิงโตทั้งหลาย ฮีบรู 11:32, 33